

Першотравень — міжнародний день солідарності людей праці всієї планети. В цей день по-особливому відчувається зв'язок часів, спільність інтересів трудящих різних країн і континентів.

Першотравень став оглядом сил трудящих, символом їх боротьби за свої права, за демократію, за соціалізм. В Першотравні сьогоднішніх днів знаходять своє відображення всі особливості, труднощі і протиріччя сучасного етапу протистояння праці і капіталу. На його святкування накладає ви-

дбиток і національна специфіка окремих країн.

Нинішнє свято виступає в багатоглибкій прапорі, зелені. В цей день прозвучать і повідомлення про трудові справи і заклики поглиблювати, вдосконалювати перебування, зміцнювати її конкретними ділами.

Багаточисельні маніфестації, мітинги, збори, які проходять в день Першотравня в багатьох країнах, демонструють силу солідарності людей праці, справляють сильний вплив не лише на долі робітни-

чого, визвольного руху, але і на долю всього людства.

Ідеї Першотравня — ідеї інтернаціоналізму і солідарності в ім'я миру, прогресу, щастя народів, вони надихають мільйони і мільйони людей праці на всіх континентах.

ЦИФРИ І ФАКТИ

1 травня 1890 р. розпочалося святкування першотравневого свята, як Дня міжнародної пролетарської солідарності. Тоді масові маніфестації відбулися в країнах Західної Європи і Америки.

В Росії перша маніфестація пройшла 1891 року. Її підготувала і провела соціал-демократична організація М. І. Бруснева в Петербурзі. Вона була організована за Нарвською заставою, як таємні збори, на яких присутніми були 200 чоловік.

Перші першотравневі маніфестації в Японії пройшли в 1898 р., в Китаї — в 1922 р., в Індії і на Філіппінах — в 1930 р. В 1945 р. розпочалося святкування на Африканському континенті.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! БЕРІТЬ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ПРАЦІ, ОВОЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯМИ, ВЧІТЬСЯ УПРАВЛЯТИ ДЕРЖАВОЮ! У ВАШИХ РУКАХ МАЙБУТНЄ ВІТЧИЗНИ!

Партійне життя

Збори, що не відбулися...

Втім, вони ніби й відбулися, бо автор цієї замітки сам просидів на них дві з лишком години. Але за партійним статутом тільки те зібрання комуністів має спроможність приймати обов'язкові для всіх рішення, в якому бере участь не менше половини парторганізації.

В парторганізації ВПІ 752 члени КПРС. Зареєстрували участь у зборах 422 чоловіки, а коли дійшло до прийняття рішень, з'ясувалось, що знаходиться в залі тільки 376. Зрештою, цього «кворуму» цілком вистачило б, щоб прийняти відповідні рішення, але декому надокучило сидіти на зборах, декому забаглося побігти кудись у власних справах, вони вставали і йшли, наче це не партійні збори, а нудний сход вуличного комітету, де будуть говорити про іржаві труби і порвані загорожі.

Тим часом, на зборах мали обрати делегатів на обласну партконференцію, кандидатів у делегати на чергові з'їзди КПРС і

Компартії України, обговорити важливі передз'їздові документи. Власне, уже й працювали над цим порядком денним, як тут з'ясувалось, що нема «кворуму».

Халепа та й годі. Проте на фоні цієї халеми проглядається той стан непевності і спаду дисципліни, що характерний сьогодні для всієї партії. Збори доведеться скликати заново, але, на жаль, своїх кандидатів у делегати на Всесоюзний і республіканський з'їзди ми назвати не зможемо — 26 квітня минув останній строк їх висунення. Та, мабуть, так нам і треба. Що надбали, те й збирали.

Залишається втішитись тим, що ніякі уроки дарма не минають. Стало зрозумілим, що наступні збори доведеться починати не з висунення делегатів, а з обговорення передз'їздових документів. Це допоможе з'ясувати настрої комуністів, їхні позиції, а відтак і обрати найдостойніших.

В. ІВЧЕНКО.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 16 (388)

П'ятниця, 27 квітня 1990 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 2 коп.

Добро на виліт

В авіацію Петро Іванович Романук пішов за комсомольською путівкою. Люди старшого покоління добре пам'ятають, як на початку тридцятих років ВЛКСМ взяла

шефство над Військово-Повітряними силами країни, зобов'язалася разом з Тсоавіахімом підготувати сто тисяч льотчиків.

П'ятий океан кликав молодих, сміливих, захоплених у літальні апарати, людей.

Вибір на користь «небесної» професії зробив і третьокурсник Одеського механіко-технологічного технікуму Петро Романук, колишній робітник цукроварні, син сільського комунара. Далеко від'їжджати не довелося, бо в приморському місті діяла авіаційна школа, курсантом якої став учорашній студент технікуму.

Йшов 36-й. Чорні хмари війни все ближче насувались на нашу Батьківщину. Країна, її армія, флот готувалися до відсічі фашистської навали.

Отримавши звання старшини-пілота і пригвинтивши чотири трикутники до петлиць, Петро Романук по закінченню навчання в Одеській авіашколі, їде у Московську школу спеціальних служб ВПС. Не минує і двох років, як Романуку присвоють звання військового техника другого рангу, що на той час відповідало званню лейтенанта, а сам він, тільки-но атестований командир РСЧА, очолює службу метеорологів в одній з авіаційних частин, що дислокувалася в Заполяр'ї. Згодом військового техника переводять в підрозділ метеослужби 261-ї авіаційної дивізії. В цьому з'єднанні молодий командир пройде фінську кампанію і всю Велику Вітчизняну війну.

Що ж являє собою метеослужба в авіації, без дозволу якої не станеться жодного вильоту, не підніметься в повітря жодна ескадрилья? Існувало тоді таке беззастережне повір'я, як льотна чи не льотна погода. В авіації з ним рахувалися всі — від маршала до рядового пілота. І перш ніж спланувати бойову операцію, всі авіаційні воєначальники вимагали від метеорологів прогнозу погоди і синоптичної карти.

Сотні таких доку-

ментів довелося скласти за роки війни офіцеру П. І. Романуку, вилітати в метеорологію, брати метеодани від партизан, цивільних метеопостів з батальйонів аеродромного обслуговування, на земних частин.

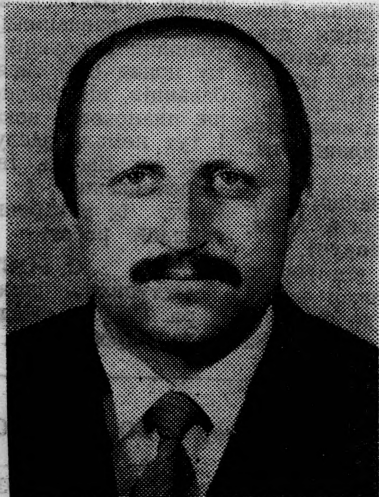
Чого варт лише метеорологів. Дані беруться в бойовому польоті. Один з таких особливо запам'ятався тодішньому капітану Романуку.

На СВ він, як штурман літака, разом з командиром екіпажу майором Степаном Кухарцем вели розвідку в районі ріки Свір, під Ленінградом. Німці відкрили шалений зенітний вогонь, в дію вступили ворожі винищувачі. Маневруючи літаком і кулеметним чергами, екіпаж швидкісного бомбардувальника успішно виконав бойове завдання і непошкодженим приземлився на своєму аеродромі. А таких вильотів у Петра Івановича безліч. Дивізія охороняла небо Мурманська, куди на той час прибували американські і англійські каравани зі зброєю і продовольством по так званому, ленд-лізу.

Мурманськ в роки війни був портом великого стратегічного значення і охорона його від фашистської авіації, її бомбових ударів покладалася на 7-му повітряну армію, якою командував тоді генерал-полковник авіації Красовський. До

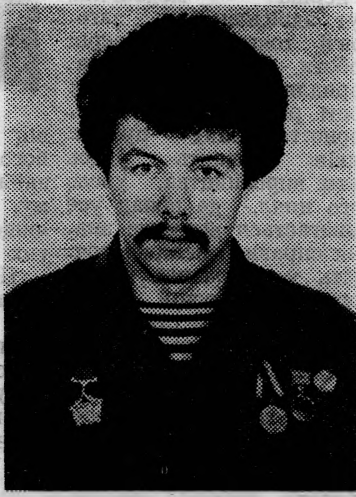
(Закінчення на 2-й стор.).

ОБРАНІ ДЕПУТАТАМИ

20 квітня на черговому турі виборів представники нашого інституту Борис Павлович Зель, старший науковий співробітник кафедри АІВТ (на фото ліворуч) і студент інженерно-будівельного факультету Сергій Михайлович Онуфрійчук (на фото праворуч) обрані депутатами Ленінської районної Ради народних депутатів.

Вітаємо їх від щирого серця і бажаємо всіляких успіхів на цій многотрудній ниві.

МІРЯЛИ РАДІАЦІЮ

КОМУ ВІРИТИ?

19 квітня «Вінницька правда» опублікувала звіт із засідання круглого столу під загальною назвою «Відлучення Чорнобиля», ішлося про стан радіаційного заоруднення у Вінниці та області. Биступали лікарі різних рангів і служб, Геплика завідувачі неврологічним відділенням Вінницької центральної районної лікарні О. А. Кноп відгукнулася помітною тривогою в нашому інституті. Річ у тім, що Олена Анатоліївна поставила питання: «Чому в клуці політехнічного інституту дозиметр показує 40 мікрорентген?»

Отже, привід для тривоги більше, ніж достатній. Газета вийшла минулої п'ятниці. Того ж дня, не відкладаючи в довгий ящик, служба інститутської цивільної оборони зробила заміри в усіх без винятку приміщеннях клубу і з'ясувала, що рівень радіації на вході 16 мікрорентген, всередині — 14. Таким чином, на щастя — досить далеко від панічних цифр О. А. Кноп.

На жаль, шановна Оле, на Анатоліївна перебуває зараз на курсах підвищення кваліфікації в Ленінграді і не вдалося дізнатись, з яких джерел вона черпала інформацію. Однак розмова за круглим столом «Вінницької правди» підняла завісу над ще одним службовим секретом нашої командно-адміністративної системи — виявляється, що про рівень і стан радіації після чотирирічного «ювілею» Чорнобиля мало хто знає, навіть ті відповідальні особи, яким про це належало б знати геть і

68.01. Цей прилад, з точки зору науковців кафедри загальної фізики нашого інституту є резонансним щодо гама-променів цезію, тоді як ДРГ-ОІТ «глухаватий» до них. Іншими словами, саме на цезій він реагує значно слабше... Чи не тому його так хочеться зробити еталонним? Чи не тому санстанція наполегливо приковує дочорнобильські рівні радіації, виміряні з допомогою СРП-68.01?

До речі, 24 квітня група в складі начальника штабу цивільної оборони ВПІ В. С. Крижанівського, начальника штабу ЦО СКТБ «Модуль» І. О. Калісевича, начальника

служби радіаційного і хімічного захисту ЦО інституту С. Г. Авдєєва та редактора газети «За інженерні кадри» І. С. Волошенюка зробила виміри радіаційних рівнів в усіх кінцях нашого інститутського містечка. Виконувалося це «еталонним» ДРГ-ОІТ і «опальним» СРП-68.01. Так от, обидва прилади засвідчують більш-менш однакові рівні радіації в повітрі, тобто, коли йдеться про загальний гама-фон, а коли кладемо їх на землю, там, де нагромаджується цезій, СРП дає показник неодмінно вищий. Виходить, що спеціалісти не дарма нашішуватимуть називають ДРГ-ОІТ «бrehуном».

А тому для повної інформації подаємо дані вимірів обох приладів на входах: до учбового корпусу № 1 — 20(23), стоянка біля корпусу № 1 — 40(43), ГУК — 18(20), корпусу № 2 — 21(24), клубу (вхід) — 16(20), всередині — 14(18), стоянка біля гаражів — 30(38), СКТБ «Модуль» (вхід) — 26(40), Ідальня — 20(23), гуртожитки: № 1 — 19(22), № 2 — 16(20), № 3 — 23(26), № 4 — 18(20), № 5 — 14(23), № 6 — 14(16), житловий будинок викладачів і співробітників — 22(25), ІБФ — 23(24), ЕФ — 17(18), стадіон — 15(22), дорожки стадіону — 21(23), вхід до кафедри фізвиховання — 13(16).

Чи не тому, що ДРГ-ОІТ випущений уже після Чорнобиля і цілком можливо навіть на догоду командармам адміністративної системи, для заспокоєння народу? ДРГ-ОІТ справді показує, що рівень радіації у Вінниці піднявся ненабагато в порівнянні з тим, який був до Чорнобиля. Але шановна санепідстанція не говорить про те, що дочорнобильський рівень вимірювався не «перевбудовним» ДРГ-ОІТ, а приладом типу РПГ-4.01 зокрема, СРП-

МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ: ЯКІ Ж ПІЛЬГИ?

Часто до нас в органи прокуратури звертаються молоді спеціалісти, направлені на роботу в м. Вінницю з різних учбових закладів, з проханням роз'яснити їх права щодо отримання житлової площі. Такі запитання виникають у молодих людей і на підприємствах, і в установах.

Сьогодні роз'яснення стосовно цієї теми розмови дає помічник прокурора міста О. Н. Каміньський.

Згідно житлового законодавства деяким категоріям громадян надано право позачергового отримання житлових приміщень. Ним користуються і молоді спеціалісти. В даному випадку мова йде про забезпечення житловим приміщенням осіб, направлених згідно розподілу на роботу в іншу місцевість після закінчення аспірантури, клінічної ординатури, вищих, середніх спеціальних, професійно-технічних й інших навчальних закладів.

З числа вказаних осіб, найбільш багаторічну категорію складають молоді спеціалісти, що закінчили вищі і середні учбові заклади. Надання їм житлових приміщень здійснюється у відповідності з Постановою Ради Міністрів СРСР від 15 липня 1981 року № 677 «Про гарантії і компенсації при приїзді на роботу в іншу місцевість». Береться до уваги і Житловий кодекс УРСР і Положення про розподіл і використання в народному господарстві випускників вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, затверджених Держосвітою СРСР, Держпланом СРСР, Міністерством юстиції СРСР за погодженням з ВЦРПС від 1 серпня 1988 року.

Вказаною вище поста-

воюю Ради Міністрів СРСР встановлено, що робітникам, які направляються в порядку розподілу на роботу в іншу місцевість і членам їх сімей, підприємства, установи або виконками місцевих Рад народних депутатів зобов'язані при приїзді надати поза чергою житлове приміщення.

Місце в гуртожитку (кімната для сімейних), арендоване житло — є тимчасовим заходом забезпечення молодого спеціаліста і членів його сім'ї житловою площею. Правом на першочергове отримання житлового приміщення користуються молоді спеціалісти, що закінчили вищі і середні спеціальні навчальні заклади з відривом від виробництва і направлені на роботу в порядку, установленому названим Положенням... при умові, що вони працюють за місцем призначення.

На осіб, котрі закінчили ці учбові заклади і яким комісією по персональному розподілу надана можливість самостійного трудовлаштування, на молодих спеціалістів, працюючих не на тому підприємстві, куди вони були направлені, а також на тих, хто за будь-яких причин тимчасово не працює, це право не розповсюджується.

Права і обов'язки молодих спеціальних працівників після видачі посвідчення — направлення на роботу устанавлено зразка.

Молоді спеціалісти, що отримували стипендію за рахунок засобів підприємства або організації, при розподілі звичайно направляються на ті ж підприємства, тобто за місцем проживання, тому правом на пільги при забезпеченні житлом вони не користуються. Винятком є випускники, які до направлення на

навчання проживали в гуртожитку або арендованій житловій площі.

Говорячи про забезпечення молодих спеціальних ізолюваними житловими приміщеннями, на користування якими укладається договір найма, закон має на увазі надання їм у безстрокове користування житлового приміщення в будинку державного або громадського житлового фонду, призначеного для постійного проживання.

У відповідності із згаданою постановою Ради Міністрів СРСР від 15 липня 1981 року № 677, а також з врахуванням загальної направленості встановлених для молодих спеціальних пільг житлові приміщення їм повинні надаватися по приїзді поза чергою. При відсутності можливості надання їм житлового приміщення одразу ж при приїзді на основі ст. 46 житлового кодексу УРСР молодий спеціаліст записується в окремий список осіб, що користуються правом позачергового отримання приміщень.

Згідно Положення про розподіл випускників, що закінчили повний курс навчання, захистив дипломний проект, здав державний екзамен, вважається молодим спеціалістом протягом трьох років з дня укладення ним трудового договору з адміністрацією підприємства (для випускників медичних вузів рахунок цього строку починається після закінчення річної спеціалізації — інтернатури).

Ті, хто через незалежні від них обставини, протягом вказаного строку роботи житлове приміщення не отримав, не втрачають права на позачергове забезпечення житлом, якщо продовжують працювати на тому ж самому підприємстві, куди вони були направлені при розподілі.

ДОБРО НА ВИЛІТ

(Початок на 1-й стор.)

У складі входила 261 дивізія, де начальником метеослужби був П. І. Романюк, кавалер двох орденів Вітчизняної війни, Червоної Зірки, двох медалей «За бойові заслуги».

Учасник зняття бомби Ленінграда, оборони Радянського Заполяр'я, майор у відставці П. І. Романюк

після звільнення у запас ось уже двадцятий рік трудиться в інституті. Порядкує в Ідальні, займаючи там посаду коменданта. І з тому, що цей заклад громадського харчування в своїй системі на хорошому рахунку, є заслуга і Петра Івановича, колишнього невідомого і мужнього трудівника Великої Вітчизняної війни.

Д. БОРИСОВ.

ДЕНЬ ПІШОХОДА СКАСОВАНО

З метою зниження шкідливих речовин в атмосфері від автомобільного транспорту у Вінниці з 13 листопада 1989 року був впроваджений День пішохода. Однак останнім часом більшість керівників підприємств та організацій, власників індивідуального транспорту продовжують користуватись у День пішохода автомобілем. Аргументи такі: «Я машину купив і буду їздити».

Внаслідок цього кількість автотранспорту на магістралях міста в цей день практично не зменшується. Враховуючи те, що в рішеннях не передбачені заходи адміністративної відповідальності за його порушення та непрямої високої свідомості з боку власників автотранспорту за його виконанням, виконком міської Ради народних депутатів рішенням від 20.03.90 р. скасував День пішохода.

М а й с т р и

СКТБ «Модуль» вже давно органічно вписався в навчальну і науково-технічну структуру інституту. Його сім дільниць виготовляють в основному інформаційно-обчислювальну техніку. І не лише на замовлення кафедр і науково-дослідних лабораторій вузу, але й для інших підприємств і наукових закладів країни.

Чи не однією з провідних дільниць СКТБ є перша — механічна. Тут здійснюється заготівля, токарні і фрезерні роботи. Від вміння, розпорядливості і майстерності робітників та інженерно-технічних працівників залежить увесь ритм виробництва, увесь його цикл, де понад усе вимагається вдумливе знання справи, відповідна точність у виконанні технологічних операцій. Адже йдеться про створення електронних приладів і машин на основі найсучасніших досягнень науково-технічного прогресу. Багато тут залежить

від керівника дільниці. Його організаційські здібностей, професіоналізму, технічної підготовки, якщо хочете, від особистих рис характеру.

Перший механічний повезло. Ось вже тривалий час її очолює комуніст Василь Іванович Сорочинський (на знімку праворуч). Працює він у нас п'ятнадцять років. А трудовий шлях починав то-

карем на одному з вінницьких заводів.

Людина він душевна, привітна, як кажуть, комунікабельна, але в той же час вимоглива до себе і підлеглих. Добре розуміється в матеріалах, режимах роботи верстатного парку, технології виробництва. Якщо у когось з робітників не ладиться робота, дів за принципом: «Роби, як я», тобто, сам стає за верстат і покаже, як треба виготовити деталь.

Саме тому Василь Іванович користується цілком заслуженим авторитетом в трудовому колективі дільниці. Молоді робітники не дарма вважають його своїм головним наставником.

Такої однозначної думки і токар Сергій Повх (на знімку ліворуч).

В «Модулі» він трудиться вже кілька років. Виріс з учня до фахівця четвертого розряду. За

цей час освоїв роботу на кількох токарних верстатах. Сергію під силу виконання будь-яких операцій. Словом, універсал. Робітники його кваліфікації — золотий фонд нашого підприємства. І не випадково, що в ці дні С. Повху доручено виконання досить солідного замовлення Калинівського машинобудівного заводу, продукція якого йде в агропромисловий комплекс країни.

СКТБ «Модуль» успішно справився з квартальним завданням, виготовивши продукції на суму понад 800 тисяч карбованців, що значно більше планового показника. І тут немала заслуга таких, як Василь Іванович Сорочинський і Сергій Повх, їх товаришів по спільній роботі.

С. ГОСТЕВ, заступник директора СКТБ «Модуль» по виробництву.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.